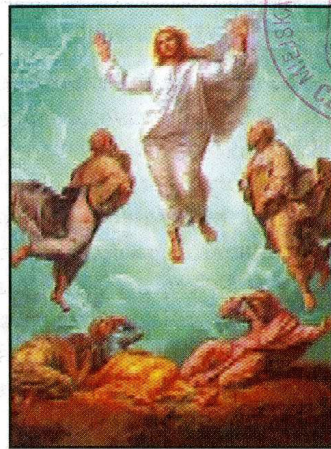

Góra Przemienienia

TYGODNIK PARAFIALNY

Góra Przemienienia nr 50 (123) 11 grudnia 2005r.

11 grudnia

Iz 61,1-2a.10-11;
Łk 1; 1 Tes 5,16-24;
J 1,6-8.19-28

12 grudnia

Lb 24,2-7.15-17a; Ps 25;
Mt 21,23-27

13 grudnia

So 3,1-2.9-13; Ps 34;
Mt 21,28-32

14 grudnia

Iz 45,6b-8.18.21b-25; Ps 30;
Łk 7,18b-23

15 grudnia

Iz 54,1-10; Ps 30;
Łk 7,24-30

16 grudnia

Iz 56,1-3a.6-8; Ps 67;
J 5,33-36

17 grudnia

Rdz 49,2.8-10; Ps 72;
Mt 1,1-7

WNUMERZE:

Św. Zygmunt Gorazdowski.....	2
I Litania do Św. Z. Goradowskiego.....	5
Ogłoszenia i intencje.....	6
W Sanockiej Ziemi.....	6
Posługa duszpasterska Ks. B. Krukara.....	7
Ksiądz Dziadów.....	10

Zbierzcie pozostałe ułamki...

Życ w blasku Światłości

Ks. Roman Rogowski, znakomity polski teolog, a zarazem miłośnik gór i himalaista, w swojej ostatniej książce pt: „**Chociażbym chodził ciemną doliną...**” opisuje następujące wydarzenie:

Peloponez, góry Tajgetos, z najwyższym szczytem Ajos Ilias (2407 m). W drodze na szczyt zatrzymujemy się u starego Greka, Nikosa, który kiedyś opuścił cywilizację i zamieszkał w małym domku na obrzeżu masywu

górskiego. Wita nas jak dawnych znajomych i częstuje brzoskwiniami. A potem mówi: „Mam tu trzy bogactwa, potrzebne do życia: wodę, powietrze i światło. Chleba też mi nie brakuje. Wodą gaszę pragnienie, powietrzem oddycham, a w świetle żyję.” Po chwili dodaje, gdy dowiaduje się skąd jesteście: „Jak wy tam, na północy, możecie żyć bez światła? Tam jest mało światła, a tu nawet noce

(C.d. na s. 2)

(C.d. ze s. 1)
pełne są światła”. Przekonaliśmy się o tym, gdy po opuszczeniu gościnniej chaty Nikosa udaliśmy się w kierunku naszej góry, by we jej pobliżu znaleźć miejsce na nocleg. Spaliśmy pod gwiazdami, a te gwiazdy były tak wielkie, tak świecące i tak bliskie ziemi, że można było je dotknąć niemal rękami. „Tu nawet noce są pełne światła” – wspominaliśmy słowa starego Greka.

„Jak wy tam, na północy, możecie żyć **bez światła**?” – zastanawiał się przyzwyczajony do ciepła i światła Grek – pustelnik. Podobne pytanie możemy przenieść na płaszczyznę duchową. Jak można żyć bez **duchowego Światła**, którym jest Chrystus? Jak można, trwając w ciemności grzechu, nie pragnąć oczyszczenia i uświęcenia?

A jednak można. Można przyzwyczaić się do zimnego klimatu i do długich nocy, można też przyzwyczaić się do bagna grzechu i taplając się w nim udawać, że takie życie też jest piękne. To będzie jednak zawsze udawanie, bo przecież powołani jesteśmy do świętości, do **życia w Światłości**. Jan Chrzciciel, Adwentowy Prorok, świadczy o tej **Światłości** całym sobą (J 1,7 – dzisiejsza Ewangelia). On nie jest Mesjaszem, ale jedynie Głosem wołającym na pustyni (por. J 1,20-23). Ten Głos ma sprawić, że jego słuchacze zapragną zbliżenia się do **Światłości** i zapalą od niej płomyki swoich serc.

Chrześcijanin, którego serce płonie miłością, jest „**światłem światła**” (por. Mt 5,14) i wskazuje innym drogę do **Światłości**. Nie jest to łatwe, czasami to światło przygasza, dlatego

Apostoł przypomina: „**Ducha nie gaście**” (por. 1 Tes 5,19 – drugie czytanie). Tym, co gasi światło naszego życia jest grzech. Dlatego dalej św. Paweł woła: „**Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła**” (1 Tes 5,22). Grzech jest zawsze ciemnością, nawet najmniejszy tłumi światłość naszego serca i powoli ją przygasza.

„**Bóg jest Światłością**” (1 J 1,5) – pisze św. Jan Apostoł. W Adwencie przyłgnijmy do tej **Światłości**, zapalajmy od Niej nasze „**lampy życia**” i nie stawiajmy ich pod przykryciem, ale pozwalajmy świecić pełnym blaskiem (por Mt 5,15). Wtedy nasze życie będzie promieniować prawdziwym **blaskiem szczęścia**, którego źródłem jest Pan.

ks. Tomasz Grzywna

Św. Zygmunt Gorazdowski

(C.d. z poprzedniego numeru)

*****

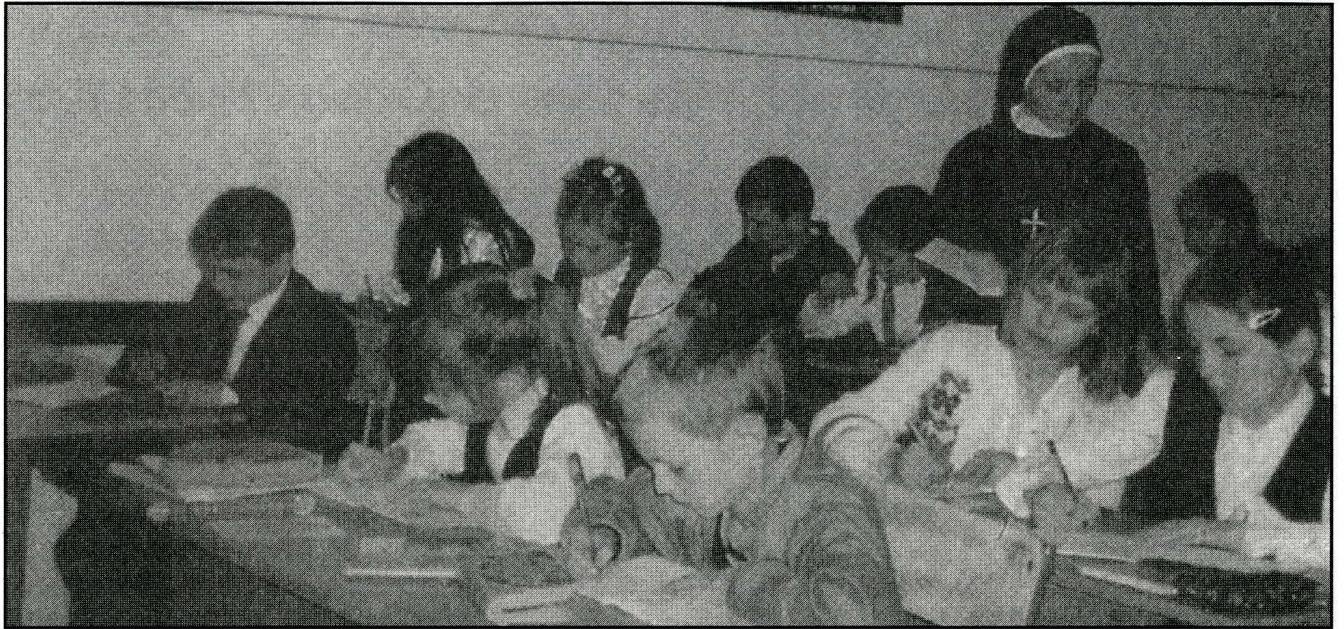
...Chodzi mi o podziękowanie Panu Bogu za otrzymane łaski za wstawiennictwem założyciela Waszego Zgromadzenia Ks. Zygmunta Gorazdowskiego, które powierz-

łam Bogu w intencji o zdrowie dla synowej i o potomstwo. Ponieważ po przebytej operacji nie było nadziei na urodzenie dziecka. Mówi tak do mnie: będę robić wyższe studia pedagogiczne, ponieważ nie mam nadziei na swoje dzieci, to poświęcę trud dla innych. Dla mnie to było

bardzo przykre, ponieważ dwóch synów ma dzieci, (a ten tak to przeżywał). Moja córka Marysia dała nam nowennę do Ks. Zygmunta Gorazdowskiego, ażeby odmawiać i modlić się w tej intencji. Więc zaufałam Bogu i powierzyłam tą sprawę, jak również powiedziałam synowi i synowej,

Siostry Św. Józefa wierne charyzmatowi Św. Zygmunta

Siostry opiekują się dziećmi i młodzieżą

że trzeba zasięgać rady lekarzy, ale najwięcej zaufać Bogu...

Tak codziennie się modliłam, w maju przyjeżdżają do nas... Zauważyłam, że synowa ma wesołą minę, podchodzi do mnie i mówi: „Mamo, może i ja będę miała dziecko!” Aż mnie zatkało i rozplakałam się z radości i tak sobie pomyślałam, że „u Boga nie ma nic niemożliwego”. Pozostała kwestia donoszenia ciąży. Trochę z początku była w szpitalu, ale leżeć w szpitalu to jeszcze gorsze stresy i przeżycie, więc mówię do synowej: „Basiu, bierz nowennę i różaniec do ręki, zaufaj Bogu a wszystko będzie dobrze i bądź w domu.” I tak się stało - donosiła do końca ciąży... urodziła syna, zdrowe dziecko. Wierzę, że to jest wielka łaska uproszona za przyczyną Ks. Zygmunta Gorazdowskiego.

Mama Stanisława

*****

W czerwcu odwiozłam syna (lat 7) do kliniki w Krakowie. Tam po badaniach lekarz stwierdził, że jest już za późno, ponieważ nowotwór za bardzo się rozwinął. [Lekarz] podniósł ręce do góry i dał mi do zrozumienia, że tylko w Bogu jedyny ratunek. W tym czasie spotkałam siostrę zakonną ze Zgromadzenia Świętego Józefa, od której otrzymałam nowennę do Księdza. Zygmunta Gorazdowskiego.

Za przyczyną wiernego Sługi Bożego Ks. Zygmunta Gorazdowskie-

go moja prośba została wysłuchana przez Boga... Syn przeszedł operację i było bardzo źle. Ja jednak nie traciłam nadziei, modliłam się gorąco tą nowenną i syn przyszedł do zdrowia i czuje się dobrze.

Mocno wierzymy, że ten świętobliwy kapłan czuwa nad naszą rodziną wyprasząc na każdą chwilę Boże Błogosławieństwo. Nie ustajemy w modlitwach dziękczynnych za ten dar przeogromny.

(Dokładny adres znajduje się w Archiwum Generalnym Zgromadzenia w Krakowie)

*****

Chciałabym powiadomić, że otrzymałam łaski od Boga za wstawiennictwem Księdza Zygmunta Gorazdowskiego. Prosiłam o to, abym zdała maturę i dostała się na studia i tak też się stało. Jestem mu za to bardzo wdzięczna.

*****

Najpierw pragnę podzielić się swoją ogromną radością - za przyczyną Ks. Zygmunta Gorazdowskiego otrzymałam łaskę mądrości i z dobrymi wynikami zaliczyłam II rok studiów i zdałam egzaminy. Dziękuję Bogu za Ks. Gorazdowskiego i wierzę, że i nadal będzie mi pomagał. Ja zaś będę dziękować życiem...

*****

Wierząc w moc Bożej łaskawości,

pragnę podziękować dobremu Bogu za łaskę zdrowia fizycznego i duchowego, jakim została obdarzona za wstawiennictwem Ks. Zygmunta Gorazdowskiego bliska mi Osoba. Była ona zagubiona i pogrążona w narkomanii. Przy pomocy łaski Bożej... Dorota po przebytej kuracji leczniczej wyzwoliła się z uzależnienia i odnalazła sens życia. Zbliżyła się do Boga, co nappełniło ją radością życia. Po powrocie do swego środowiska stała się apostołką wiary, zachęcając innych do wierności Bogu i Kościołowi. Obecnie jest nadal szczęśliwa. W intencji Doroty gorąco modliłam się do Ks. Zygmunta Gorazdowskiego i zostałam wysłuchana.

*****

Z radością pragnę powiadomić o łasce otrzymanej za przyczyną Błogosławionego Ks. Zygmunta Gorazdowskiego. Rok temu, końcem maja 2002 r. modliliśmy się w rodzinie nowenną do Bł. Ks. Zygmunta o uproszenie łaski potomstwa dla mojego syna i synowej, którzy będąc w związku małżeńskim ponad 5 lat nie mogli doczekać się potomstwa. Nasza modlitwa została wysłuchana i dnia 10 marca 2003 r. urodził się mój wnuczek...

Nasza radość i wdzięczność Bogu bogatemu w miłosierdzie jest wielka. Do końca życia będę dziękować Bogu, który zechciał upodobać
(C.d. na s. 4)

Zgodnie z charyzmatem swojego Założyciela służą na misjach braciom w Afryce i Ameryce Pd.

(C.d. ze s. 3)

sobie Bł. Ks. Zygmunta czyniącego tak wiele uczynków miłosiernych w swoim ziemskim życiu, a teraz w Wieczności orędującego w naszych potrzebach... Niech będzie Bóg uwielbiony w swoich Świętych.

*****

Pragnę napisać o łasce otrzymanej za pośrednictwem Bł. Ks. Zygmunta Gorazdowskiego. Mając 43 lata znalazłam się w trudnej sytuacji, byłam bez pracy. Za szczęśliwych ludzi uważałam tych, którzy mieli pracę. Wówczas rozpoczęłam Nowennę do Ks. Zygmunta Gorazdowskiego. Wydawać się może, że to przypadek, ale jakiś czas po zakończeniu Nowenny dostałam propozycję pracy, byłam zdziwiona i bardzo szczęśliwa. W naszym zakładzie jestem najstarszym pracownikiem, przyjmowane są raczej osoby młode. Muszę dodać, że w miejscowości, w której starałam się o pracę jest bardzo dużo bezrobotnych kobiet, a tym bardziej otrzymać pracę w moim wieku jest niezmiernie trudno. Po upływie sześciu miesięcy, po umowie wstępnej, otrzymałam umowę na czas nieokreślony. Zostałam wysłuchana...

Niegodna Służebnica

*****

Dziękuję Bogu za wysłuchanie wielu łask za pośrednictwem ks. Zygmunta Gorazdowskiego. Szczególnie dziękuję Bogu za zdrowie i wytrwanie w cierpieniach duchowych, za przyjęcie córki do Liceum, za opiekę Bożą nad synem odbywającym służbę wojskową i inne łaski, które Bóg mi udzielił.

Bogu niech będą dzięki. Z serdecznym podziękowaniem

matka

*****

Kiedy znalazłam się w szpitalu na badaniach prowadzących do odkrycia przyczyn utraty przytomności zaczęłam zanosić modlitwę do Boga za przyczyną Ks. Zygmunta Gorazdowskiego. Gorąco prosiłam o zdrowie i jak najszybsze wyjście ze szpitala.

Modlitwę nowennę rozpoczęły również moje koleżanki. . .

W pierwszym dniu po skończeniu nowenny wyszłam ze szpitala. Mój stan zdrowia się poprawił. Obecnie czuję się bardzo dobrze. Upłynął rok od tego czasu.

Moja wdzięczność do ks. Zygmunta Gorazdowskiego jest wielka, wzrasta moje zaufanie.

Na dalsze swoje życie oddaję się pod szczególną opiekę Twoją Ojciec Zygmuncie i proszę wyjednaj mi

łaskę pełnego zdrowia i światło w wyborze drogi życia.

Stanisława

*****

Jestem uczniem jednej z krośnieńskich szkół zawodowych. Niedawno miała u nas w szkole lekcję religii jedna z siostr ze Zgromadzenia Sióstr św. Józefa... ta właśnie siostra opowiedziała nam o działalności ich Zgromadzenia.. otrzymaliśmy od wspomnianej siostry. .. broszurki, w których jest zawarty uproszczony życiorys... po wspomnianej lekcji religii miałem zdawać egzamin na tzw. prawo jazdy po raz drugi (poprawkowy) wówczas to „ofiarowałem się” ks. Z. Gorazdowskiemu i za jego pośrednictwem otrzymałem łaskę, o którą prosiłem tj. zdałem w/w egzamin... Co się zaś tyczy listu pragnę za jego pośrednictwem przybliżyć okoliczności, które skłoniły mnie do jego napisania, co nie było łatwe dla takiego jak ja chłopaka mającego zaledwie 18 lat...

z poważaniem Grzegorz

*****

Zygmunt to imię germańskie oznaczające obronę przez zwycięstwo: **sigi** — zwycięstwo; **-mund** - opieka, pomoc, obrona.

S. Dolores - Danuta Siuta CSSJ

I. Litania do św. ks. Zygmunta Gorazdowskiego

Oparta o tekst Dekretu o heroicznosci życia i cnót

Kyrie elejson, Chryste elejson,
Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas, Chryste
wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże - zmiłuj się
nad nami

Synu. Odkupicielu świata, Boże

Duchu Święty, Boże

Święta Trójco, Jedyny Boże

Święta Maryjo, najpełniej znająca
tajemnicę Bożego miłosierdzia -
módl się za nami

Święty Józefie, Powierniku tajemnicy
Boga samego Święty Franciszku,
gorliwy naśladowco Chrystusa
Święta Elżbieto, niestrudzona
w czynieniu miłosierdzia

Św. Zygmuncie, całym sercem kocha-
jący Boga i służący Mu chętnie
i z radością

Św. Zygmuncie, przyjmujący Boga
za Pana swego życia za siłę swego
kapłaństwa

Św. Zygmuncie, niewzruszenie wierzą-
cy w Boże

Objawienie i nauczanie Magisterium
Kościoła Św. Zygmuncie, swoją na-
dzieję składający Bogu,

w Jego miłosierdziu i Opatrzności

Św. Zygmuncie, dla którego sam Chry-
stus był źródłem uczuć i gorliwości

Św. Zygmuncie, uczestniku Bożych
tajemnic, przez eucharystyczną poboż-
ność

Św. Zygmuncie, miłość Chrystusa
czyniący podstawą swej działalności
dobroczynnej i społecznej

Św. Zygmuncie, swoją wiarę pogłębia-
jący przez poddanie się działaniu
Ducha Świętego

Św. Zygmuncie, posłuszny woli Bożej
Św. Zygmuncie, ustawicznie idący
drogą świętości

Św. Zygmuncie, Zygmuncie nadprzy-
rodzoną roztropnością wybierający
właściwe drogi dla swego uświęcenia

Św. Zygmuncie, wielkodusznie
i z duchową radością praktykujący

cnoty chrześcijańskie

Św. Zygmuncie, czyniący życie swoje
ustawiczną służbą miłości, spełnianą
z wielką dobrocią i łagodnością

Św. Zygmuncie, służący Bogu
i bliźnim w duchu ofiary i ze stałością
woli

Św. Zygmuncie, pielęgnujący cnotę
umiarkowania i pokorny wobec
wszystkich

Św. Zygmuncie, gorliwością strzegą-
cy cnoty czystości

Św. Zygmuncie, ufny w skuteczność
modlitwy

Św. Zygmuncie, mężnie i ze spokojem
znoszący napotymane kłopoty
i przykrości

Św. Zygmuncie, cierpliwie przewycię-
żający zmęczenie i mężnie znoszący
chorobę

Św. Zygmuncie, bez narzekania,
niestrudzenie pracujący i cierpiący
dla Bożej chwały

Św. Zygmuncie, szczególna żarliwo-
ścią głoszący Dobrą Nowinę ubogim
Św. Zygmuncie, pełen zapału i odwa-
gi w pracy apostołskiej

Św. Zygmuncie, wytrwały w pracach,
niezlomny w trudnościach, pogodny
w przeciwnościach

Św. Zygmuncie, niestrudzony kapła-
nie i ojciec ubogich

Św. Zygmuncie, dzielący się z potrze-
bującymi wszystkim, co posiadałeś

Św. Zygmuncie, wdzięczny dla dobro-

czyńców, wolny od stronniczości

Św. Zygmuncie, żarliwie zabiegający
o jedność Kościoła

Św. Zygmuncie, któremu obce było
przywiązanie do spraw ziemskich

Św. Zygmuncie, postępujący w świę-
tości aż do końca swych dni

Św. Zygmuncie, z niesłabnącą nadzie-
ją zdążający do osiągnięcia nagrody
szczęśliwości wiecznej, jaką Bóg

obdarza swych przyjaciół

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata,

Przepuść nam Panie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata,

Wysłuchaj nas Panie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy
świata,

Zmiłuj się nad nami

Módlmy się: Wszchemogący
i miłosierny Boże, który świętemu
Zygmuntowi, kapłanowi, dałeś i słu-
żenia ubogim i cierpiącym, spraw
prosimy, abyśmy za jego wstawiennic-
twem otoczyli ewangeliczną troski
braci będących w potrzebie. Przez na-
szego Pana Jezusa Chrystusa, Twoje-
go Syna, który z Tobą żyje i króluje
w jedności Ducha Świętego, Bóg
przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

3 Niedziela Adwentu – 11.12.2005 r.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Nabożeństwo różańcowe odprawimy dziś o godzinie 17:30. Zapraszamy.

2. W przyszłą niedzielę – 4 Adwentu – w kościele Ojców Franciszkanów i w naszym, odbędą się uroczystości dziękczynienia za dar kanonizacji św. Zygmunta Gorazdowskiego, naszego Rodaka, jaka miała miejsce w Rzymie w dniu 23.10.2005 r. O godzinie 10:30 w kościele Ojców Franciszkanów będzie krótka liturgia słowa, a po niej do naszego kościoła wyruszy procesja z relikwiami św. Zygmunta. O godzinie 11:00 uroczystej Mszy świętej przewodniczyć będzie Ksiądz Arcybiskup Józef Michalik, metropolita przemyski i przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, który jednocześnie wygłosi kazanie. Na te uroczystości zostały także zaproszone Siostry Świętego Józefa z Krakowa, Tarnowa, Krosna i Tuchowa. Jest to zgromadzenie zakonne założone przez naszego Świętego. Zapraszamy na to wielkie dziękczynienie za dar św. Zygmunta. Niech uczestnictwo w tej Mszy świętej będzie znakiem naszej wiary i wdzięczności za dar kanonizacji. To także wielkie wyróżnienie i zobowiązanie dla mieszkańców naszego Miasta.

3. Zapraszamy na codzienne na

rokraty, które odprawiamy o godzinie 6:00 oraz o godz. 18:00, głównie dla dzieci i młodzieży.

4. Jutro, w poniedziałek, po Mszy świętej wieczornej, spotkanie członków Akcji Katolickiej.

5. We wtorek, 13 grudnia, przypada rocznica stanu wojennego. Jest to dzień szczególnej modlitwy w intencji naszej Ojczyzny.

6. W zakrystii znajdują się jeszcze świece wigilijne. Cena jednej świecy wynosi 5 złotych.

7. Prosimy, aby korzystać z możliwości spowiedzi adwentowej, aby nie odkładać jej na ostatnią chwilę przed Świętami. Spowiadamy codziennie rano i wieczorem przed i w czasie Mszy świętych. W przyszłą niedzielę na Mszy św. o godzinie 9:30, zostaną poświęcone figurki Dzieciątka Jezus. Prosimy wszystkie dzieci, aby na tę Mszę świętą przyniosły figurki.

8. 26 grudnia, uprzedzając **ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY: JEZUSA, MARYII JÓZEFA, jako że wypada ono w piątek**, podczas Mszy świętej o godzinie 11:00, zostanie odprawiona Msza święta w intencji tych par małżeńskich, które obchodzą w tym roku któryś jubileusz małżeński. Prosimy zainteresowanych, aby swoje nazwiska przekazać do kancelarii parafialnej.

Intencje w tygodniu Od 12.12. do 18.12. 2005r.

Poniedziałek – 12.12

6.00 + Janina (greg.)
7.00 o zdrowie dla Zofii i Danuty
7.30 + siostry z róży św. Faustyny
8.00 .....
18.00 1.+ Andrzej Gaworecki (greg.)
2. + Emil Kuc i + Hieronim i Zofia Domagalscy
3. + Marian 10 r. śm i + rodzice

Wtorek – 13.12

6.00 + Janina (greg.)
7.00 za + Rodziców
7.30 + siostry z róży nr 5
8.00 + Janina, Franciszek, Bronisław, Stanisława (f)
18.00 1.+ Andrzej Gaworecki (greg.)
2. dziękczynna za cudowne uzdrowienie z prośbą o dalsze błogosławieństwo
3. dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Marcina

Środa – 14.12

6.00 + Janina (greg.)
7.00 + Irena 2 r. śm.
7.30 dziękczynno-błagalna za nawiedzenie Matki Bożej w Jasnogórskim Obrazie, o opiekę i Boże błogosławieństwo dla żyjących oraz wieczny odpoczynek dla Juliana
8.00 + Agnieszka Kuzian 5 r. śm.
18.00 1.+ Andrzej Gaworecki (greg.)
2. o cierpliwość w znoszeniu cierpienia i samotności
3. + Marcin

Czwartek - 15.12

6.00 + Janina (greg.)
7.00 + Jan 15 r. śm.
7.30 + Adam Hoszowski i ++ Nafciarze
8.00 .....
18.00 1.+ Andrzej Gaworecki (greg.)
2. o błogosławieństwo Boże dla ks. Tomasa z okazji zbliżających się imienin
3. + Jan Boba r. śm. i + Feliksa (f)

Piątek – 16.12

6.00 + Janina (greg.)
7.00 o zdrowie i o uwolnienie od mocy złego
7.30 + Ryszard Kluska
8.00 .....
18.00 + Andrzej Gaworecki (greg.)

Sobota – 17.12

6.00 + Janina (greg.)
7.00 + Helena i Władysław
7.30 .....
8.00 .....
18.00 1.+ Andrzej Gaworecki (greg.)
2. + Kazimierz Adamski 13 r. śm.

Niedziela – 18.12

6.30 + Janina (greg.)
8.00 + Jan Pancierz 18 r. śm.
9.30 + Andrzej Gaworecki (greg.)
11.00 Za parafian
12.30.+ Jan Nowak 3 r. śm. i + z rodziną
16.00 .....
18.00 + Jerzy 6 r. śm., + Marianna, Antoni

W Sanockiej Ziemi

Zrodziło się	Z Ofiarą	I skąd moc
Serce	Zbawcy	Że Cię Twa słabość
Co zamysł Boży	Połączyło	Nie przemogła
Odgadło:	Długie by trzeba	Wiem
Wszystkich nakarmić	Pisać strony	Tyś swą ufność
Wszystkich przygarnąć	By wieścić	W Bogu
Dla wszystkich	Miłosierdzia zdroje	Złożył
Wszystkim być	Co się przez Jego	I Jemu cały się
I dłonie Jego	Dobre	Otworzył
Chleb dzieliły	Dłonie	Przez Ciebie
Serce miłością	I serce	Działa On
Darzyło	Przelewały –	
Bo się	Skąd	
Ofiarne życie Jego	Tyle siły	

*S. Celestyna
Dąbrowska*

Posługa duszpasterska ks. Bartłomieja Krukara (1933 - 1938)

(C.d. z poprzedniego numeru)

2. Wydarzenia o zasięgu ogólnopolskim.

Wiele wydarzeń z życia Kościoła Powszechnego ma swoje odzwierciedlenie w życiu Kościoła w Polsce, jak choćby kanonizacja św. Andrzeja Boboli. W tym miejscu chciałbym skoncentrować się na nabożeństwach odprawianych w naszym kościele, a które dotyczyły wydarzeń związanych z naszymi ojczystymi dziejami.

Jak można wywnioskować, ks. Bartłomiej Krukar był człowiekiem o szerokich horyzontach **patriotycznych**. Wspominał o 250 rocznicy wiedeńskiej wiktorii¹, „w której głównym bohaterem był nasz król Jan III Sobieski, prawdziwy rycerz chrześcijański. Jest naszym obowiązkiem tę rocznicę odpowiednio uczcić. Wzywam i zachęcam – apelowałam ks. Krukar – wszystkich parafian do wzięcia udziału w uroczystym nabożeństwie, pochodach i akademiach. Szczególnie organizacje katolickie mają obowiązek wziąć udział w nabożeństwie i procesji. W tym dniu odbędzie się uroczysta Msza św. polowa na Rynku o godz. 9 – tej, w razie niepogody odbędą się msze św. w świątyniach. Po Mszy św. – uroczyste odsłonięcie tablicy na frontowej ścianie kościoła parafialnego². Informował i zachęcał do uczestnictwa we Mszach świętych z okazji rocznicy Konstytucji 3 Maja i związanej z nią uroczystością Królowej Korony Polskiej³, mówił o zwycięstwie nad bolszewikami czyli „Cudzie nad Wisłą”⁴, o kolejnych rocznicach odzyskania niepodległości⁵, kiedy to np. w roku 1937, na dziewiętnastolecie odzyskania niepodległości, odbyła się Msza święta polowa na stadionie⁶. Modlił się, sprawując Eucharystię z okazji imienin prezydenta Ignacego Mościckiego⁷, jak również i marszałka Józefa Piłsudskiego⁸, a potem w rocznicę jego śmierci⁹, przypadającą 12 maja.

Zapowiadał również uliczną zbiórkę na **Katolicki Uniwersytet**

Ks. Bartłomiej Krukar
prepozyt-proboszcz w Sanoku
18. VII 1933 - + 18. XI 1938. mając lat 47.

Lubelski, motywując tym, że jest to „jedyna w Polsce instytucja kształtująca myśl katolicko – narodową”¹⁰.

Było to w roku 1937. Przekazał dramatyczną odezwę Episkopatu Polski w sprawie pomocy dla powodzian. Warto przytoczyć ją w całości:

„Najmilsi!

Niepamiętna klęska stoczyła się z naszych pięknych gór na wielką połąć kraju. Pustosząca powódź zalała rozległe okolice, pokryte dojrzewającym żniwem. W odmętach ginęło życie i mienie. Przed spokojną, pracowitą ludnością stanęło widmo głodu. Bez jakiegokolwiek zaopatrzenia wracają powodzianie do obalin swych domowisk, na zagony zamulone, na których przepadła ich całoroczna praca. Ta katastrofa nakłada na nas obowiązek nadzwyczajnego wysiłku i doraźnej pomocy. Pobudki wiary

i braterstwa chrześcijańskiego powinny stworzyć wielkie dzieło modlitwy i ofiary na rzecz nieszczęśliwych. W roku jubileuszowym nie moglibyśmy zewnętrznym czynem lepiej wyrazić Zbawicielowi swego hołdu i wdzięczności jak śpiesząc z pomocą tym, którzy przez swą niedolę stali się nam w szczególniejszy sposób bliźniami.

Najmilsi, składajcie datki na powodzian! Współpracujcie z Komitetami pomocy! Popierajcie ich akcje i zbiórki! Obfitujcie ku wszelkiemu uczynkowi dobremu!

Szczególną składkę na powodzian zarządzamy we wszystkich kościołach na niedzielę 5 sierpnia. Zapowie ją i przygotowuje duchowieństwo parafialne i zakonne.

W Imię Chrystusa Odkupiciela wszyscy złożymy w ten dzień swą

(C.d. na s. 8)

(C.d. ze s. 7)

jałmużną Jubileuszową na nieszczęśliwych braci. Rządcy kościołów odeślą te ofiary zaraz do właściwej Kurii Biskupiej.

Wody wielkie nie mogą ugasić miłości, braterstwa, z którą się potrzebom świętych udzielać mamy.

Dnia 22 lipca 1934¹¹.

Z wydarzeń w skali ogólnopolskiej warto odnotować nabożeństwo ekspiacyjne urządzone w dniu 3 kwietnia 1938 roku „za zbrodnię morderstwa popełnioną na osobie ks. Streicha w Luboniu i zbeszczeszczenie świątyni”¹².

3. Wydarzenia w skali ogólnodiecezjalnej.

W latach duszpasterzowania ks. Bartłomieja Krukara na pierwsze miejsce wysuwa się **Wielki Jubileusz i Kongres Eucharystyczny**. Wielki Jubileusz 1900 rocznicy Odkupienia. Z okazji Wielkiego Jubileuszu obok nabożeństw w dniu 30 września 1934 roku, odprawiano procesję do kościoła na Posadzie, stamtąd do kościoła Ojców Franciszkanów, następnie do cerkwi i do naszego kościoła, aby w ten sposób zamknąć jakby obwód obejmujący całe miasto¹³.

Wielki Kongres Eucharystyczny wycisnął swoje głębokie piętno na życiu diecezjan. Wydarzeniu temu poświęcono wiele czasu. Ciekawa po latach jest ulotka informująca o tym wielkim wydarzeniu.

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

W dniach 5, 6 i 7 czerwca b.r. odbywać się będzie w Przemyślu

Wielki Diecezjalny Kongres Eucharystyczny.

Będą to dni powszechnego **przepraszania** za zniewagi, **podzięk** za łaski i dobrodziejstwa, **prośby** o nowe łaski i **wielkiej publicznej czci i hołdu** dla Pana Jezusa przebywającego wśród nas w Najświętszym Sakramencie.

Zawsze tak było i jest, że gdy się przygotowuje ważne rzeczy publiczne, wielkiej wagi, **całe społeczeństwo** o nich myśli i stara się dopomóc, by jak najlepiej wypadły.

Nasz Diecezjalny Kongres Eucharystyczny jest taką **wielką publiczną, przepiękną sprawą** o niezmiernie doniosłym znaczeniu dla wszystkich katolików naszej diecezji.

Nie omylimy się, gdy powiemy, że na zapowiedź tego Kongresu przez naszego Najprzewielebniejszego Arcypasterza, każde **serce radośnie zadrgało** i zrodziło się w nim szczere pragnienie, aby on się jak najpiękniej udał.

Z pewnością tak się stanie, jeżeli wy wszyscy, **dzieci, młodzież i starsi** szczerze i wielkodusznie do tego swojemu Ks. Biskupowi i Komitetowi, który się urządzeniem Kongresu zajmuje dopomożecie.

O jaką pomoc Was prosimy?

1. W pierwszym rzędzie **o modlitwy**, aby uprosić dla wszystkich prac przygotowujących Kongres dużo **błogosławieństwa Bożego**, od tego cały dobry skutek zależy. Mówi bowiem psalm:

Jeżeli Pan sam domu nie zbuduje, Na próżno nad nim robotnik pracuje: Dodajcie zatem aż do Kongresu do waszego codziennego pacierza wieczornego na intencję Kongresu, 1 Ojcze nasz, 1 Zdrowaś i 1 Chwała Ojcu.

2. **Druga nasza prośba** jest może nieco trudniejsza do spełnienia od pierwszej, bo wymaga więcej osobistego trudu i pracy, ale dla Serca Jezusowego będzie bardzo miła. Idzie tu o usuwanie pewnych przeszkód, które by utrudniały pełny triumf Panu Jezusowi w dniach Kongresu, te przeszkody to codzienne, bardzo rozpowszechnione zniewagi popełniane mową, jakich doznaje Pan Jezus od wielu swoich dzieci, - jak **przekleństwa, bluźnierstwa** i w ogóle **używa-**

nie Jego Imienia bez uszanowania. Po- stanówcie sobie na ten czas te grzechy języka u siebie i u drugich zwal- czać, przygotowując w ten sposób wstęp Jezusowi do dusz i serc waszych.

3. **Wreszcie o jedno jeszcze prosi-** my, ale tylko tych, którzy tę prośbę będą w stanie spełnić. Diecezjalny Kongres Eucharystyczny ma być nie tylko wyrazem wewnętrznej czci dla P. Jezusa naszych serc, ale zarazem zewnętrzną – o ile możliwości jak najbardziej okazała **manifestacją naszej katolickiej wiary** i hołdu całego społeczeństwa dla Jezusa Eucharystycznego, godną choć w części Jego Majestatu. Ta zewnętrzna strona Kongresu wymagać będzie dużych sum pieniężnych. Komitet Kongresowy liczy i w tym względzie na waszą chętną pomoc i zwraca się do was z serdeczną prośbą – **składajcie dobrowolnie** a z serca choćby najmniejsze **ofiary na Kongres**. Niech się w każdym mieście czy wiosce znajdą tacy chętni, którzy się tą sprawą zajmą, może tu i ówdzie wezmą to na siebie Wydziały i członkinie Stowarzyszenia Akcji Katolickiej. Każdy choćby najmniejszy datek notujcie, a zebrane ofiary przyslijcie wnet załączonym czekiem P.K.O. Komitetu Kongresowego, lub przez waszych Księży Proboszczów. Za wszelkie datki z góry **serdecznie dziękujemy**. – Za wszystkich ofiarodawców i współpracowników w dziele Kongresu, będą w dniach Kongresu odprawione Msze św. Na tym tę pierwszą naszą odezwę do was kończymy. W następnej podamy wam dokładny program Kongresu i inne ważne wiadomości.

Po przeczytaniu daj sąsiadowi!

Nie powinno być w Twojej miejscowości ani jednej rodziny katolickiej, która by się z treścią tego pisma nie zaznajomiła.

W Przemyślu,

dnia 31 stycznia 1936 r.

Ks. ANTONI ŚRÓDKA

+ **WOJCIECH TOMAKA**

Proboszcz parafii św. Józefa

Bp Sufragan

Przewodniczący Sekcji

Propagandowej

Przewodniczący Komitetu

Kongresowego”¹⁴.

Odezwa powyższa nie pozostała

beż echa, co widać z dalszych ogłoszeń, kiedy to parafia organizowała wyjazd pociągiem zachęcając, aby jak największa liczba wiernych udała się do Przemyśla¹⁵, a ks. Proboszcz dnia 31 maja 1936 roku, podał dokładny program Kongresu, który dla informacji warto tu przytoczyć uświadamiając sobie wielką jego rangę:

„Pod protektoratem Ich Ekscelencji Bolesława Twardowskiego Metropolity lwowskiego i Franciszka Bardy Biskupa przemyskiego odbędzie się w dniach 5, 6 i 7 czerwca 1936 r., Diecezjalny Kongres Eucharystyczny w Przemyślu.

(Tu następuje przedstawienie członków Honorowego Prezydium Kongresu – A. S.).

Program Kongresu:

Dnia 5 czerwca, godz. 18:00: uroczyste otwarcie Kongresu przez J. E. Ks. Biskupa Bardę na placu katedralnym.

Dnia 6 czerwca, godz. 8:00 Msze ciche ze wspólną Komunią św. dla młodzieży szkół powszechnych i średnich.

Dla młodzieży: katedra: szkoły powszechne spoza Przemyśla

Dla młodzieży kościół Serca J. (garnizonowy) szkoły powszechne przemyskie

Dla młodzieży OO Franciszkanie: szkoły średnie żeńskie spoza Przemyśla

Dla młodzieży P.P. Benedyktynki: szkoły średnie żeńskie przemyskie

Dla młodzieży XX Salezjanie: szkoły średnie męskie.

Godzina 11:00 Adoracja N. Sakramentu przez młodzież szkolną na Zniesieniu

Godzina 10:30 Sumy we wszystkich kościołach Przemyśla z wystawieniem Najśw. Sakramentu i kazaniem dla wiernych.

Godzina 18:00 – 19:30 dla starszych: Uroczyste Akadynie

a) w „Sokole” Chór Tow. Muzycznego, orkiestry 5 p.s.p. i 38 p.p.- Referat
b) w Zakładzie XX. Salezjanów – Chór Tow. „Echo”, orkiestra i Chór XX Salezjanów – Referat.

Godzina 21:30 Początek adoracji nocnej we wszystkich kościołach. O północy Msze św. i Komunie.

Dnia 7 czerwca godz. 6:00 Zakoń-

czenie adoracji w katedrze i w kościele XX. Salezjanów

Godz. 9:30 Uroczysta suma przy ołtarzu polowym na Zniesieniu. Celebryje J. E. Ks. Arcybiskup Bolesław Twardowski. Kazanie wygłosi J. E. Ks. Biskup Lisowski z Tarnowa. Po sumie dokona J.E. Ks. Biskup Barda poświęcenia Diecezji Boskiemu Sercu Jezusa.

Godzina 11:25 Wyrusza Wielka Procesja z Najśw. Sakramentem ze Zniesienia ulicami: Słowackiego, Franciszkańska na Rynek, gdzie po odśpiewaniu „Te Deum” i błogosławieństwie nastąpi zakończenie Kongresu – „Boże coś Polskę”.

W razie deszczu obrzędy przewidziane pod gołym niebem odbędą się we wszystkich kościołach. W czasie Kongresu nad porządkiem będą czuwali członkowie sekcji porządkowej i organa bezpieczeństwa publicznego. Do ich zarządzeń zechcą się wszyscy stosować. Przez cały czas trwania Kongresu powinna nas wszystkich cechować powaga i skupienie tudzież serdeczne podniesienie ducha ku Jezusowi Eucharystycznemu¹⁶.

Dalej informował ks. Bartłomiej Krukar:

„W dniu 5 czerwca o godz. 17.45, kiedy w Przemyślu będzie się odbywało uroczyste otwarcie Kongresu, zadzwonią dzwony wszystkich kościołów i kaplic diecezji. Skoro wierni usłyszą głos dzwonów przerwą wszelkie czynności i w skupieniu odmówią 3 Ojciec nasz, 3 Zdrowaś i 3 razy Niech będzie pochwalony Przenajśw. Sakrament. – Będzie to chwila modlitwy powszechnej, całej przemyskiej diecezji. W sobotę, 6 czerwca o godz. 19.45 zadzwonią znów dzwony wszystkich kościołów diecezji. O godz. 20-tej (8 wieczór) odprawi się w naszym kościele „Godzina święta”. Proszę o jak najliczniejszy udział w tej godzinnej adoracji Najśw. Sakramentu. W Boże Ciało po procesji odbędzie się poświęcenie parafii Boskiemu Sercu – zaś poświęcenie gromad przynależnych do parafii Sanockiej odbędzie się oddzielnie po uprzednim ogłoszeniu z ambony. Miasto, oraz gromady przynależne do parafii Sanockiej będą posiadały Pamiątkę poświęcenia się Sercu Jezu-

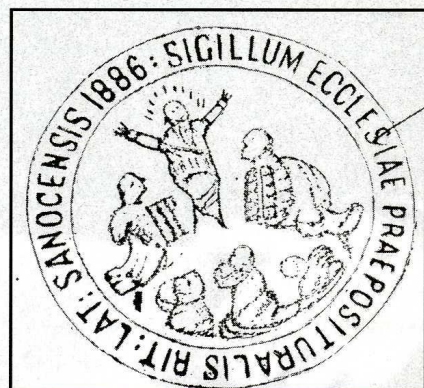
sowemu w formie obrazu Serca P.J., który winien być umieszczony w kancelarii gminnej. Sołtysowie poszczególnych gromad zechcą się zgłosić do kancelarii paraf. celem omówienia programu uroczystości. W przyszłą niedzielę Suma z wystawieniem i adoracją Najśw. Sakramentu. Celem nadania zewnętrznego charakteru uroczystościowego naszej parafii wydano nalepki Kongresowe, którymi należy ozdobić okna domów katolickich. Nalepki do nabycia w zakrystii w cenie 10 gr. za sztukę. Polecam gorąco aby w oknach umieścić obraz Serca P.J., przyozdobić kwiatami, o ile ktoś jest w możności proszę iluminować okna wieczorem w czasie trwania Kongresu”¹⁷.

Tak więc z uroczystości diecezjalnych przeszliśmy do uroczystości parafialnych, ale tych nie da się odłączyć od organizmu Mistycznego Ciała Chrystusa, jakim jest Kościół diecezjalny. Tak lepiej widoczny jest jeden Kościół Chrystusowy. Celem pogłębienia duchowości eucharystycznej w parafii można było nabyć broszurę zatytułowaną „Cześć Najśw. Sakramentu w diecezji przemyskiej w ubiegłych wiekach do XVI w.”¹⁸.

Nie ma Owczarni Chrystusowej bez pasterza. W diecezji jest nim biskup diecezjalny, zwany często biskupem ordynariuszem. Za ks. B. Krukara, w czasie jego pasterskiej posługi na terenie Sanoka, biskupem tym był Franciszek Barda. Proboszcz każdego roku przypominał jego rocznicę konsekracji i wyboru¹⁹, a także dzień imienin jaki przypadał w dniu 4 października²⁰. Wspominał także o ks. biskupie pomocniczym – sufraganie, Wojciechu Tomace.

(C.d.n.)

Ks. Andrzej Skiba

„Ksiądz dziadów”

«»
Świadek Bożego Miłosierdzia” Święty Zygmunt Gorazdowski
 (01. 11 1845- 01. 01. 1920)

W niedzielę 23. X.2005 r. Ojciec Święty Benedykt XVI podczas Mszy świętej na Placu Św. Piotra z udziałem kilkudziesięciu tysięcy wiernych ogłosił pięciu nowych Świętych. W gronie kanonizowanych znaleźli się dwaj polscy duchowni związani długoletnią pracą za Lwowem, a to arcybiskup Józef Bilczewski (1860-1923) i ksiądz Zygmunt Gorazdowski. Była to pierwsza kanonizacja dokonana przez Benedykta XVI i pierwsza tak masowa Msza święta w Watykanie od kwietniowej inauguracji pontyfikatu.

Dnia 24 lutego 2005r. w Watykanie od był się nadzwyczajny, publiczny, konsystorz kardynałów, w którym uczestniczył metropolita lwowski abp. Marian Jaworski. Z powodu choroby Ojca Świętego przewodniczył mu Sekretarz Stanu kardynał Angelo Sodano, który odczytał list skierowany do niego od Jana Pawła II, na mocy, którego kanonizacja pięciu błogosławionych została wyznaczona na 23 października 2005r. na zakończenie roku Eucharystycznego. Przypomnijmy, że Ojciec Święty Jan Paweł II-beatyfikował arcybiskupa Józefa Bilczewskiego i księdza Zygmunta

Gorazdowskiego w czasie swojej pielgrzymki apostolskiej do Lwowa 26 czerwca 2001r. Proces kanonizacyjny po beatyfikacji był możliwy dzięki uznaniu nowych cudów za przyczyną błogosławionych. Proces o uznanie cudu za wstawiennictwem błogosławionego Józefa Bilczewskiego rozpoczął się w 2003r. w diecezji Bielsko-Zywieckiej. W tym samym roku w Krakowie rozpoczął się proces o uznanie za cudowne uzdrowienie niewytlumaczalnego medycznie powrotu do zdrowia Roksany R. ze Skawiny za wstawiennictwem błogosławionego Zygmunta Gorazdowskiego. Obydwa cuda zostały uznane w 2004r. przez Komisje Watykańskie-lekarską, teologów i kardynałów, a 20 grudnia 2004r. Jan Paweł II zatwierdził cuda za wstawiennictwem błogosławionych. Pozytywne opinie kardynałów z całego świata pozwoliły Ojcu Świętemu podpisać dekrety kanonizacyjne i ogłosić datę kanonizacji. Wszyscy kanonizowani 23 października 2005r. tpo ludzie, którzy znaleźli w Eucharystii swój program życia, sposób miłowania i służenia, pokarm na drogę ku doskonałości.

Święty ksiądz Zygmunt Gorazdowski urodził się 01. 11. 1845 r. w Sanoku jako drugie dziecko z siedmiorga dzieci Feliksa i Aleksandry. Gorazdowscy byli stanu szlacheckiego. Ochrzczony został 09.11.1845r. w kościele OO Franciszkanów. Po sześciu latach pobytu w Sanoku jego dalsze życie związane było z Przemyślem i najdłużej ze Lwowem. Sanok uczcił Świętego tablicą pamiątkową, której odsłonięcie i poświęcenie nastąpiło w dzień kanonizacji. W kościele OO Franciszkanów odprawiona została Msza Święta dziękczynna za dar kanonizacji. Na placu Świętego Piotra wśród pielgrzymów z Polski liczną grupę stanowili mieszkańcy Sanoka, a także Lubaczowa.. Proces beatyfikacyjny ks. Z. Gorazdowskiego rozpoczął się w pro-katedrze w Lubaczowie 29 czerwca 1989r. Ze Lwowa

z kardynałem Marianem Jaworskim-przyjacielem Jana Pawła II w uroczystościach brała udział 100-osobowa grupa reprezentująca kościół łaciński.

Przemyślanie a szczególnie członkowie wspólnoty dzisiejszego Liceum im. Juliusza Słowackiego mogą być dumni z faktu, że lata nauki w gimnazjum ks. Zygmunta Gorazdowskiego i lata spędzone w naszym mieście tak pięknie zaowocowały. Atmosfera miasta, bliski kontakt z Jezusem w Eucharystii, modlitewne godziny w Sanktuariach Maryjnych sprawiły, że to o nim możemy mówić, iż z Eucharystii czerpał siły, znalazł w Niej program niełatwego życia. Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II zawdzięczamy to, że docenił wkład kościoła przemyskiego w życie Kościoła Powszechnego w posługę w ciężkich czasach niewoli i pierwszych latach Niepodległości. Wyniesieni do chwały ołtarzy Święci: Józef Sebastian Pelczar, Zygmunt Gorazdowski i błogosławiony Bronisław Markiewicz odcisnęli mocno swoje ślady na ziemi przemyskiej. Wszyscy trzej to absolwenci Gimnazjum Przemysła. Św. J. S. Pelczar maturę z wyróżnieniem zdał w 1860 r., błogosławiony B. Markiewicz w 1863 r., a św. Zygmunt Gorazdowski w 1864 r. W czasach ich egzaminu dojrzałości funkcje dyrektora gimnazjum pełnił Tomasz Kunzek (dyktorował od 1850 r. do 1866 r.). Komisji egzaminacyjnej przewodniczył dr Ambroży Janowski c.k. inspektor krajowy a egzaminowali nauczyciele uczący w klasie maturalnej (VIII). Warto odnotować za St. Golińskim, który w 1894 roku wydał Historię Gimnazjum Przemyskiego, że rocznik maturzystów z 1864 roku był bardzo nieliczny, do egzaminu przystąpiło 8 osób, wszyscy go zdali - Wymieńmy ich z nazwiska: Baczyński Antoni Doleżał, Józef, Gorazdowski Zygmunt, Kmicikiewicz Wiktor, Mykita Jan, Niedźwiecki Julian, Nikorowicz Włodzimierz, Zimmerman Jan. Księżmi prócz Gorazdowskiego byli A. Baczyński i W. Kmicikiewicz, zaś J. Niedźwiecki pracował na Politechnice we Lwowie, a J. Zimmerman - uczył w seminarium nauczycielskim w Rzeszowie.

Droga Z. Gorazdowskiego do kapłaństwa była trudną drogą.

Po maturze w Przemysłu rozpoczął studia prawnicze na uniwersytecie lwowskim. Z powodu nabytej w dzieciństwie choroby płuc, przerywa studia na drugim roku. Po podleczeniu wątłego organizmu wstąpił do seminarium duchownego. Ciężką próbę przeżył pod koniec studiów seminaryjnych, kiedy to z powodu nawrotu choroby odroczonego jego święcenia na czas nieokreślony. Z tych trudnych chwil wyszedł zwycięsko, a w program uczestnictwa w Kapłaństwie wspierał modlitwą: „Wszechmogący, zlituj się nad kornym swym sługą, użycz mi sił, bym mógł spełnić swe posłannictwo, a całe swe życie poświęcę dla dobra bliźnich”.

Po dwu latach leczenia, 25 lipca 1871 r. udzielono mu święceń kapłańskich, a jego radość i entuzjazm przerosły się w radykalizm życia oddanego bez reszty Bogu.. Następnego dnia po święceniach udał się do Przemysła by dziękować Bogu za dar Kapłaństwa, by w Katedrze u stóp

cudownej figurki Matki Boskiej Jackowej odprawić pierwszą cichą Mszę Świętą.

Wiele interesujących artykułów o świętych ze Lwowa znajdzie czytelnik w pięknie redagowanym miesięczniku Archidiecezji Lwowskiej Obrządku Łacińskiego - „Radość Wiary”. Przytoczę opinie siostry Miriam Buskiej ze zgromadzenia Św. Józefa o ks. Zygmuncie Gorazdowskim założycielu 17 lutego 1884r. tej rodziny zakonnej. „Postawa ks. Gorazdowskiego, kapłana należącego do Trzeciego Zakonu Św. Franciszka z Asyżu wskazuje na wielkie umiłowanie Eucharystii i jej rolę w jego kapłańskiej duchowości i postudze. Błogosławiony ks. B. Markiewicz stawał go za wzór swoim wychowankom.”

W homilii wygłoszonej 26 czerwca 2001 r. we Lwowie w czasie beatyfikacji kapłanów lwowskich, Ojciec Święty Jan Paweł II nakreślił sylwetkę Zygmunta Gorazdowskiego.

(C.d. na s. 12)

(C.d. ze s. 11)

„W okresie, gdy arcybiskup Wilczewski pełnił pasterską posługę we Lwowie, spędził tam ostatnie lata swego ziemskiego życia również ks. Zygmunt Gorazdowski prawdziwa perła łacińskiego duchowieństwa tej archidiecezji. Chociaż był słabego zdrowia powodowany niezwykłą miłością bliźniego poświęcał się nieustannie służbie ubogim. Po jego śmierci uznano, że był „prawdziwym zakonikiem choć nie złożył specjalnych ślubów”, a ze względu na swą całkowitą wierność Chrystusowi ubożemu, czystemu i posłusznemu pozostaje dla wszystkich szczególnie wiarygodnym świadkiem Bożego miłosierdzia. Jest świadkiem przede wszystkim dla was, drogie siostry Św. Józefa, które staracie się wiernie go naśladować, szerząc miłość do Chrystusa i do braci przez dzieła wychowawcze i opiekuńcze. Od błogosławionego Zygmunta Gorazdowskiego nauczyliście się czerpać siły do pracy apostołskiej i głębokiego życia modlitewnego życząc wam abyście tak jak on potrafiły godzić

działanie z kontemplacją karmiąc swe życie duchowe żarliwym nabożeństwem do Męki Chrystusa, tkliwą miłością do Niepokalanej Dziewicy i szczególną czcią Św. Józefa, którego wiarę, pokorę, roztropność i odwagę, ks. Zygmunt starał się naśladować”. Przypomnijmy, że 27 czerwca 2005 r. w czasie ostatniego dnia wizyty na Ukrainie, Ojciec Święty dokonał beatyfikacji 28 męczenników za wiarę, prześladowanych przez reżim stalinowski i hitlerowski. Byli wśród nich grekokatolicy biskupi Przemyśla-Jozafat Kocyłowski i Grzegorz Łakota.

Ksiądz Zygmunt Górazdowski zmarł we Lwowie 1 stycznia 1920r. i pochowany został na cmentarzu Łyczakowskim w polu 73 a grobie 34. Grób zdobi postać Chrystusa z jagnięciem na ramionach symbol dobrego pasterza wykonana wg. projektu inż. Bronisława Wiktora. W sąsiednim polu 72 znajduje się grobowiec sióstr Miłosierdzia Świętego Józefa, zgromadzenia założonego przez ks. Z. Gorazdowskiego. Uczniowie i nauczyciele Liceum im. Juliusza Słowackiego każ-

dego roku odwiedzając Lwów, Cmentarz Łyczakowski - idą ku Cmentarzowi Orłat Lwowskich odwiedzają grób, miejsce pochówku absolwenta przemyskiego gimnazjum. Zapalając znicze, modlą się o beatyfikację, o kanonizację tego, którego czyny były tak wielkie, miejmy nadzieję że to będzie już tradycją, tym bardziej, że dziękować trzeba Bogu za dar drugiego Świętego z grona wychowanków gimnazjum. Najbliższy wyjazd będzie ku temu wspaniałą okazją. Pamiętamy też, że na tym Cmentarzu spoczywają dziesiątki byłych uczniów przemyskiego gimnazjum, którzy przyczynili się do rozwoju pięknego Lwowa. Warto w tym miejscu przypomnieć słowa zawarte na tablicy Cmentarza Zasłużonych w Zakopanem przy ulicy Kościeliskiej „Ojczyzna to ziemia i groby Narody tracąc pamięć tracą życie. Zakopane pamięta”.

A my dodajmy - pamięta także społeczność I LO im. J. Słowackiego o swoich sławnych wychowankach

Ryszard Józwicki
„Nasz Przemyśl”

Nr 11 (14) Listopad 2005

Góra Przemienienia

TYGODNIK PARAFIALNY

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** (0 13) 465 39 16.

Druk: Info Kolor tel.(013) 464 57 10.